

Mimo wieloletnich badań nad zjawiskiem spójności w tekście i w dyskursie, nie wypracowano jeszcze kompleksowego psycholingwistycznego modelu funkcjonowania mechanizmów spójnościowych w tworzeniu i percepcji komunikatu multimodalnego. Niniejsza praca zawiera propozycję adaptacji modelu indeksowania wydarzeń Zwaana i Radvansky'ego (1998) do analizy szczególnego typu komunikatu, a mianowicie krótkiej telewizyjnej „relacji na żywo”. W dysertacji podjęto próbę jej zdefiniowania oraz omówiono jej kompozycję, uwzględniając specyficzne uwarunkowania produkcji telewizyjnej. Następnie dokonano zwięzłego przeglądu lingwistycznych podejść do zjawiska spójności z zamiarem wskazania takich, które wydają się najbardziej odpowiednie w odniesieniu do analizy komunikatów multimodalnych. Szczegółowo przedstawiono koncepcję Zwaana i Radvansky'ego, po czym zaproponowano adaptacje, które umożliwiłyby odniesienie ich modelu do takich komunikatów. Na dalszych etapach przeprowadzono serię badań eksperymentalnych, w ramach których analizowano reakcje widzów na różnego rodzaju zaburzenia spójności, celowo wprowadzone w wyprodukowanych samodzielnie telewizyjnych relacjach na żywo. Wypracowano ściślejsze rozumienie pojęcia spójności w medialnym komunikacie multimodalnym, proponując dla niego ramy teoretyczne oraz technikę pomiaru. W podejściu tym uwzględniono zarówno świadome tworzenie i organizowanie przekazu przez nadawcę, jak i jego postrzeganie i interpretowanie przez odbiorcę. Może ono znaleźć zastosowanie w analizie percepcji programów telewizyjnych, jak i w procesie ich produkcji.